

sygn. akt VI K 714/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2018 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu VI Wydział Karny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Robert Grześ

Protokolant: staż. Agnieszka Ćwiklińska

bez udziału prokuratora,

po rozpoznaniu na posiedzeniu, w postępowaniu zwyczajnym,

sprawy karnej przeciwko:

D. H., s. P., I. zd. J., ur. (...) w P.,

oskarżonemu o to , że:

W dniu 04 maja 2018r w P. przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci marihuany o łącznej masie netto 0,60 grama tj. o czyn z art.62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

orzeka:

oskarżonego uznaje za winnego zarzucanego mu występku popełnionego w sposób i okolicznościach wyżej opisanych,

tj. przestępstwa określonego w art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. z dnia 10 maja 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1030)),

i za to skazuje:

1. na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. z dnia 10 maja 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1030)), na karę pozbawienia wolności w wymiarze 6 (sześć) miesięcy;
2. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. 2005, nr 179, poz. 1485 z późn. zm.), orzeka wobec oskarżonego przepadek środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej masie netto 0,60 grama i zarządza jego zniszczenie w Komandzie Wojewódzkiej Policji w P., co do ilości pozostałej po wykonaniu badań laboratoryjnych na potrzeby procesu;
3. na podstawie art. 70 ust 4 cyt. wyżej ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, orzeka wobec oskarżonego nawiązkę w wysokości 500 (pięćset) złotych na rzecz (...) w P.,
4. na podstawie art. 626 § 1 kpk oraz § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z dnia 26 czerwca 2003 r. Nr 108 poz. 1026) oraz art. 2 ust 1 pkt 2 i art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w wysokości 334,02 (trzysta trzydzieści cztery 2/100) złotych oraz opłatę w wysokości 120 (sto dwadzieścia) złotych;

UZASADNIENIE

W dniu 4 maja 2018 r. funkcjonariusze Policji w osobach st. post. T. D. i sierż. M. B. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym w rejonie KP W. w P. w godzinach 20:00-04:00. Około godziny 23:40 na ul. (...) w P. zatrzymali do kontroli pojazd marki F. (...) o nr rej. (...). Kierującym samochodem był W. W., natomiast na miejscu pasażera z przodu pojazdu znajdował się oskarżony D. H.. Policjanci dokonali kontroli kierującego pojazdem i nie ujawnili żadnych nieprawidłowości. Kiedy funkcjonariusze Policji wykonywali na zewnątrz pojazdu czynności z oskarżonym, będącym pasażerem auta, na jezdni pomiędzy zaparkowanym samochodem a krawężnikiem ujawnili biały zwitek bibuły z zawartością suszu roślinnego koloru brunatnozielonego. Zwitek bibuły nie znajdował się na jezdni wcześniej, tj. przed podejściem Policjantów do pojazdu i przystąpieniem do kontroli. Zwitek bibuły z suszem roślinnym pojawił się na jezdni dopiero po wyjściu z samochodu oskarżonego. Początkowo oskarżony zaprzeczał, iż zwitek ten należy do niego, jednak po chwili przyznał się, iż jest on jego własnością, a on sam zamierzał go spalić.

Następnie przeprowadzono oględziny miejsca, w którym ujawniono zwitek z suszem roślinnym oraz zabezpieczono substancję wraz z bibułką. D. H. został przeszukany, zatrzymany i doprowadzony do KP (...), a następnie osadzony w (...).

Na Komisariacie Policji (...) zabezpieczoną substancję roślinną zbadano testerem narkotykowym N. K. Reagent 20. Zawarta w testerze ciecz zabarwiła się na kolor czerwony, wskazując na obecność marihuany. Substancję roślinną również zważono, uzyskując wagę 0,60 g netto.

Substancję roślinną poddano badaniu przez biegłego, a w opinii z zakresu przestępczości narkotykowej z dnia 4 lipca 2018 r. wskazano, iż dowód rzeczowy nr 1, przekazany do badań, stanowi zwitek z zawartością 0,400 grama mieszaniny składającej się z ok. 0,200 grama netto suszu konopi innych niż włókniste (kwiatostany) oraz liści i drobnych łodyżek zawierających w swym składzie delta-9 - (...) nazywanych popularnie marihuaną wymieszanych z ok. 0,200 grama krajanki tytoniowej zawierającej 8,3% delta-9-tetrahydrokannabinolu w suchej masie mieszaniny. Marihuaną jest ziele konopi, czyli kwiatowe i owocujące wierzchołki konopi, z których nie usunięto żywicy. W skład marihuany wchodzi również inne produkty konopi zawierające w mniejszym lub większym stopniu delta-9-tetrahydrokannabinol lub inne kannabinoły, np. liście i małe łodyżki. Ilość 0,400 grama mieszaniny marihuany i tytoniu o zawartości 8,3% delta-9-tetrahydrokannabinolu w suchej masie mieszaniny zawiera 33 mg delta-9 - (...). Minimalna ilość (...) potrzebna do wywołania stanu odurzenia u osoby przyjmującej po raz pierwszy wynosi 5 mg – dane za Problemy Kryminalistyki nr 243/04 str. 19, Biodostępność w przypadku palenia wynosi średnio ok. 35% według: Krajowe Centrum (...). Ilość zażytego delta-9 - (...) potrzebna do wywołania odurzenia wynosi 14,3 mg. Ilość 33 mg delta-9 - (...) z całą pewnością można uznać za co najmniej 2-krotną porcję niezbędną do wywołania skutku typowego, charakterystycznego dla działania tego środka odurzającego dla osoby przyjmującego po raz pierwszy. Ilość 0,400 grama mieszaniny marihuany i tytoniu o zawartości 33 mg delta-9 - (...) może stanowić wypadek mniejszej wagi w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Marihuana (ziele konopi zawierające powyżej 0,20% delta-9 - (...)) w suchej masie zaliczane jest do środków odurzających grupa I-N, IV-N umieszczona jest w wykazie – załączniku do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. 179/05. Poz 1485) i inne produkty konopi zawierające delta-9 - (...) zaliczane są do substancji psychotropowych grupa II-P i umieszczone są w wykazie – załączniku do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. 179.05. Poz 1485).

Oskarżony **D. H.** ma 30 lat, jest kawalerem, posiada na utrzymaniu dwoje dzieci. Ma wykształcenie gimnazjalne. Pracuje w (...) i z tego tytułu uzyskuje dochód w wysokości 500 zł miesięcznie. Był wielokrotnie karany sądownie, w tym za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

1. wyjaśnień oskarżonego D. H. (k. 61 w zw. z k. 12-13),

2. zeznań świadka T. D. (k. 61-62 w zw. z k. 29),
3. dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w postaci: notatki urzędowej (k. 1), protokołu zatrzymania osoby (k. 2), protokołu przeszukania osoby (k. 4-5), protokołu oględzin miejsca (k. 6-7), protokołu użycia testera narkotykowego (k. 8), świadectwa legalizacji ponownej (k. 9), karty karnej (k. 17, 44-45), wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych (k. 27), kwestionariusza wywiadu środowiskowego (k. 50-51),
4. opinii: opinii z zakresu przestępczości narkotykowej z dnia 4 lipca 2018r. (k. 19-25).

Oskarżony **D. H.** przyznał się do zarzucanego mu czynu, nie zaprzeczając temu, iż w dniu 4 maja 2018r. posiadał przy sobie zwitek bibuły zawierający susz roślinny w postaci marihuany, który był jego własnością. Oskarżony również nie zaprzeczył temu, iż substancję odurzającą posiadał na własny użytek, zamierzając spalić marihuanę. D. H. potwierdził także, iż w momencie zatrzymania do kontroli przez Policję samochodu, w którym jechał jako pasażer, wyrzucił bibułkę z marihuaną na ulicę, jednak ostatecznie przyznał się, iż narkotyki należały do niego. Sąd dał oskarżonemu wiarę z uwagi na to, iż jego wyjaśnienia były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadka T. D., sporządzoną przez funkcjonariusza Policji notatką urzędową z dnia zdarzenia, protokołem użycia testera narkotykowego oraz opinią z zakresu przestępczości narkotykowej z dnia 4 lipca 2018r. Oskarżony wyraził skruchę, podając, iż żałuje tego, co się stało.

Sąd dał wiarę przesłuchanemu w sprawie funkcjonariuszowi Policji – **T. D.**, który to zatrzymał do kontroli pojazd, w którym oskarżony jechał jako pasażer, a także ujawnił na jezdni zwitek bibuły z marihuaną oraz dokonał zatrzymania oskarżonego. Zeznania świadka były szczegółowe, stanowiły podstawę ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Nadto zeznania te były zgodne ze sporządzoną przez świadka notatką urzędową z dnia zdarzenia, protokołem zatrzymania osoby, protokołem oględzin miejsca, protokołem użycia testera narkotykowego, również korelowały z wyjaśnieniami samego oskarżonego. Sąd nie odmówił wiarygodności świadkowi, ze względu na to, iż jest on osobą obcą dla oskarżonego, a wiedzę na temat zdarzenia powziął w ramach wykonywania przez siebie czynności służbowych.

Za w pełni przydatną dla niniejszej sprawy Sąd uznał pisemną opinię biegłego G. M. wydaną w dniu 4 lipca 2018 r. Sąd nie miał podstaw by kwestionować prawdziwość i rzetelność opinii wydanej przez biegłego, dzięki której można było poczynić ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie. Opinia biegłego została sporządzona w sposób fachowy i rzetelny, przez osobę dysponującą specjalistyczną wiedzą i doświadczeniem zawodowym, a zawarte w niej wywody są jasne, pełne i nie zawierają błędów logicznych. Wartości dowodowej wymienionej opinii nie zakwestionowała żadna ze stron, a Sąd z urzędu nie miał żadnych zastrzeżeń do treści opinii. Tym samym stanowiła ona pełnowartościowy materiał dowodowy, na podstawie którego Sąd mógł czynić ustalenia faktyczne, tym bardziej, że jej wniosków żadna ze stron nie kwestionowała.

Dokumenty zebrane w sprawie Sąd ocenił jako wiarygodne i w pełni przydatne dla rozstrzygnięcia. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w przepisanej formie, strony nie kwestionowały ich prawdziwości, a Sąd nie miał podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony D. H. stanął pod zarzutem tego, że w dniu 04 maja 2018r. w P. przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci marihuany o łącznej masie netto 0,60 grama, tj. czynu z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii stanowi, iż odpowiedzialności karnej podlega ten kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe. Przepis art. 62 ustawy penalizuje nielegalne (czyli wbrew przepisom ustawy) posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, przy czym w ust. 1 określono typ podstawowy tego przestępstwa. W każdej swojej postaci jest to występki powszechny, formalny (bezsłowny) i trwały. Przedmiotem ochrony przepisu art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest życie i zdrowie publiczne, jak również - w przypadku posiadania

środków odurzających lub substancji psychotropowych - życie i zdrowie konkretnej osoby. Przepięstwo z art. 62 ustawy moŹna popełnić umyŹlnie, z zamiarem zarówno bezpoŹrednim, jak i ewentualnym (B. Kurzępa, Komentarz do art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, 2012, Lex).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe doprowadziło Sąd do przekonania, iż oskarŹony dopuŹcił się zarzucanego mu czynu. Przede wszystkim sam oskarŹony nie kwestionował tego, iż wyrzucony przez niego na jeŹdnię, w czasie kontroli przeprowadzanej przez Policję, zwitek bibuły z marihuaną naleŹał do niego. OskarŹony przyznał się, iż ujawniony na ulicy środek odurzający był jego własnoŹcią, jednak nie handlował on narkotykami, a posiadał go jedynie na własny uŹytek, zamierzając sam spalić marihuanę.

Sąd nie miał równieŹ wątpliwoŹci co do charakteru zabezpieczonej substancji roŹlinnej, gdyŹ dwojako ustalono, iż susz roŹlinny znajdujący się w bibule jest marihuaną. W pierwszej kolejnoŹci wynikało to z badania z uŹyciem testera narkotykowego, które dało wynik pozytywny wskazujący, iż jest to marihuana. Po drugie na tę okolicznoŹć wydano opinie, w której biegły, dysponujący odpowiednią wiedzą i doŹwiadczeniem, jednoznacznie wskazał, Źe badany susz roŹlinny o wadze 0,400 g był mieszaniną ok. 0,200 g netto suszu konopi innych niŹ włókniste (kwiatostany) oraz liŹci i drobnych łodyŹek zawierających w swym skłádzie delta-9 - (...) nazywanych popularnie marihuaną wymieszanych z ok. 0,200 g krajanki tytoniowej zawierającej 8,3% delta-9-tetrahydrokannabinolu w suchej masie mieszaniny.

W zwiąŹku z powyŹszym Sąd nie miał wątpliwoŹci co do tego, iż oskarŹony swoim działaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Uznając winę oskarŹonego co do przypisanego mu czynu za udowodnioną, Sąd uwzględniał zasady wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 kk.

Mając na uwadze powyŹsze okolicznoŹci Sąd na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył oskarŹonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolnoŹci. Przy wymiarze kary Sąd za okolicznoŹć łagodzącą uznał przyznanie się oskarŹonego do faktu posiadania środków odurzających oraz wyrażoną przez niego skruchę. Natomiast jako okolicznoŹć obciążającą potraktował fakt uprzednich skazań oskarŹonego, w tym za popełnienie przestępstwa określonego w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd wziął pod uwagę nieskutecznoŹć kar dotychczas stosowanych wobec D. H.. Dane o jego dotychczasowej karalnoŹci wskazują, Źe oskarŹony w stosunkowo niewielkich odstępach czasu, od 2008 roku był skazywany kolejnymi wyrokami. ZwaŹenie tych okolicznoŹci skutkowało wymierzeniem oskarŹonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolnoŹci. Jak się zdaje, oskarŹony moŹe zrozumieć nagannoŹć swojego postępowania jedynie podczas wykonywania kary w warunkach więziennych.

Zdaniem Sądu tak skonstruowana kara nie przekracza stopnia winy, uwzględnia stopień społecznej szkodliwoŹci czynu oraz uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiágnąć w stosunku do oskarŹonego, a takŹe potrzeby w zakresie kształtowania ŹwiadomoŹci prawnej społeczeñstwa, poprzez ukazanie nieuchronnoŹci i surowoŹci kary wobec osób permanentnie naruszających porządek prawny.

Sąd równieŹ orzekł wobec oskarŹonego przepadek środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej masie netto 0,60 grama i zarządził jego zniszczenie w Komendzie Wojewódzkiej Policji w P., co do iloŹci pozostałej po wykonaniu badañ laboratoryjnych na potrzeby procesu.

Z uwagi na to, iż oskarŹony został skazany za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd orzekł wobec niego, w oparciu o przepis art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, nawiązkę w wysokoŹci 500 zł na rzecz (...) (...) i (...) w P.. WysokoŹć nawiązki uwzględnia moŹliwoŹci płatnicze oskarŹonego.

O kosztach Sąd orzekł w pkt. 4, uznając, iż brak jest podstaw do odstąpienia od zasady ponoszenia przez oskarŹonego kosztów procesu oraz wymierzył stosowną opłatę.

/-/ SSR Robert Grześ